

§ 10. Rozporządzenie niniejsze nie ma zastosowania do oficerów korpusu kontrolerów i oficerów korpusu kontrolerów, awansowanych na generałów.

§ 11. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Spraw Wojskowych: *Szeptycki*

700.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

z dnia 1 września 1923 r.

o sposobie przeprowadzania wyboru przy awansach na stopnie generalskie w 1923 roku.

Na zasadzie artykułu 30 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów wojsk polskich (Dz. U. R. P. № 32, poz. 256) zarządzam co następuje:

§ 1. Wybór pułkowników do awansu na stopień generała brygady należy przeprowadzić z pierwszej połowy listy starszeństwa pułkowników zawodowych każdego korpusu osobowego.

§ 2. Ilość mianowanych sędziami wojskowymi pułkowników korpusu sądowego, mających awansować według starszeństwa na generałów brygady, ustali Minister Spraw Wojskowych.

§ 3. Wybór generałów brygady do awansu na stopień generała dywizji należy przeprowadzić z pierwszej połowy listy starszeństwa generałów brygady.

§ 4. Wybór generałów dywizji do awansu na stopień generała broni należy przeprowadzić z pierwszej połowy listy starszeństwa generałów dywizji.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze ma zastosowanie wyłącznie w r. 1923.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Spraw Wojskowych: *Szeptycki*

701.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 28 sierpnia 1923 r.

o dalszem podniesieniu niektórych opłat probierczych.

Na mocy art. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o upoważnieniu Ministra Przemysłu i Handlu do wydawania zarządzeń w zakresie nadzoru nad przemysłem złotniczym i handlem wyrobami złotniczymi oraz organizacji urzędów probierczych na obszarach b. zaborów austriackiego i rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 70, poz. 470) zarządza się co następuje:

§ 1. Art. 10 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 9 sierpnia 1920 r. w sprawie zmian do ustaw probierczych, obowiązujących na terenie b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 85, poz. 566) otrzymuje brzmienie następujące:

„Opłaty probiercze na rzecz Skarbu Państwa za cechowanie złotych i srebrnych przedmiotów tymczasowo są następujące:

Poz.	Wyszczególnienie	Marek
Od ciężaru 1 grama.		
1.	Od gotowych wyrobów:	
	a) złotych	1.000
	b) srebrnych	50
2.	Od metali malarskich w książeczkach (waga z papierem):	
	a) od złota	20
	b) od złoto-srebra	10
	c) od srebra	5
3.	Od metali grubolistkowych (waga bez papieru):	
	a) od złota	100
	b) od złoto-srebra	50
	c) od srebra	10
4.	Od metali nitkowych:	
	a) od złota	100
	b) od srebra	10
5.	Od zlewków, sztab i t. p. materiałów i półfabrykatów:	
	a) od złota	50
	b) od srebra	5
6.	Od zegarków kieszonkowych i kopert zegarkowych w stanie gotowym (rozebranych lub nierozebranych) za sztukę:	
	a) od złotych do 33 ¹ / ₂ m. m. średnicy koperty	25.000
	b) od złotych o większej średnicy	50.000
	c) od srebrnych bez względu na wielkość	5.000
7.	Od kopert zegarkowych w stanie niegotowym, jak w p. 1 ^o .	

§ 2. Artykuł 17 wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„Za czynności niepołączone ze stemplowaniem urzędy pobierają następujące opłaty:

1) Za 1 próbę złota	10.000 mk.
2) " " " srebra drogą ogniową	5.000 "
3) " " " " " mokrą	10.000 "
4) " " " stopu złota i srebra	15.000 "
5) za topienie złota i srebra	2.000 "
6) za każde następne 100 gr.	1.000 mk."

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 2 lipca 1923 r. o dalszym podniesieniu niektórych opłat probierczych (Dz. U. R. P. № 72, poz. 563).

Minister Przemysłu i Handlu: *W. Kucharski*

Minister Skarbu: *H. Linde*

702.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 29 sierpnia 1923 r.

w przedmiocie organizacji urzędów miar na ziemiach górnośląskich Województwa Śląskiego.

Na mocy § 1 p. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. w przedmiocie zmiany ustawy Rzeszy Niemieckiej z dnia 30 maja 1908 r. o miarach (Dz. U. Rzeszy Niemieckiej str. 349) i rozporządzenia Królewskiego z dnia 19 lipca 1912 r. (Dz. Urz. Pruskiego Ministerstwa Handlu i Przemysłu str. 401)—(Dz. U. R. P. № 28, poz. 166) zarządza się co następuje:

§ 1. Urzędy miar na ziemiach górnośląskich Województwa Śląskiego podlegają w III instancji Głównemu Urzędowi Miar w Warszawie, do którego należy:

- ogólny nadzór nad wykonywaniem na ziemiach górnośląskich Województwa Śląskiego ustawy tam obowiązującej o miarach i odnośnych przepisów wykonawczych;
- zwierzchni zarząd okręgowymi urzędami miar na ziemiach górnośląskich Województwa Śląskiego, nadzór ogólny nad działalnością wszystkich urzędów miar i rozgraniczanie okręgów ich działalności, zaopatrywanie urzędów miar we wzorce normalne i wogóle wszelkie pomoce do czynności legalizacji;
- przedstawianie do zatwierdzenia Ministra Przemysłu i Handlu wniosków o utworzenie na ziemiach górnośląskich Województwa Śląskiego nowych urzędów miar lub zamykanie istniejących;

d) wydawanie zarządzeń, dotyczących sposobu prowadzenia spraw w urzędach miar i wewnętrznej organizacji urzędów.

§ 2. Personel urzędów miar okręgowych lub miejscowych składa się z naczelnika okręgu legalizacji narzędzi mierniczych, urzędników legalizacyjnych, kasowych i biurowych i funkcjonariuszy niższych.

§ 3. Do naczelnika okręgu legalizacji narzędzi mierniczych należy nadzór ogólny nad wykonywaniem w obrocie publicznym i wogóle przez osoby prywatne ustawy o miarach w okręgu, zwierzchni zarząd miejscowymi urzędami miar w okręgu, nadzór nad dokładnością używanych przez nie wzorców normalnych i bezpośrednie kierownictwo urzędami okręgowymi.

Naczelnik okręgu ma prawo wyznaczać i odwoływać odpowiedzialnych zastępców do wykonywania poszczególnych swoich funkcji z pośród urzędników legalizacji narzędzi mierniczych nie niżej VIII stopnia służbowego, każdorazowo zawiadamiając swą władzę przełożoną.

§ 4. Urzędników stopni służbowych V—VII włącznie mianuje Minister Przemysłu i Handlu na wniosek Dyrektora Głównego Urzędu Miar, pozostałych — Dyrektor Głównego Urzędu Miar. Do niego należy również przyjmowanie urzędników kontraktowych. Funkcjonariuszy niższych mianuje, względnie przyjmuje naczelnik okręgu.

§ 5. Urzędy miar wykonywują te czynności legalizowania i uwierzytelniania narzędzi mierniczych, które im są przekazane przez Główny Urząd Miar.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie uchyla się wszelkie rozporządzenia wydane w tym przedmiocie, sprzeczne z niniejszym.

Minister Przemysłu i Handlu: *W. Kucharski*

703.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 24 sierpnia 1923 r.

w przedmiocie ustalenia stopy opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń za 1922 r.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 26 września 1922 r. o opłacie za nadzór nad zakładami ubezpieczeń (Dz. U. R. P. № 89, poz. 810), oraz zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1922 r. (Dz. U. R. P. № 112, poz. 1021) zarządza się co następuje:

§ 1. Stopę opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń za rok 1922 ustala się w wysokości 7‰ (siedem pro mille) zbioru składek brutto za 1922 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *H. Linde*